

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.59.2019.MU

Warszawa, 19 czerwca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/27/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki młodzieżowej jeansowej LITI COLLECTION, 300WDTH-2A (kod EAN 2010000875377), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Katarzynę Banderowicz – Le, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz – Le siedzibą w Raszynie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę Katarzynę Banderowicz – Le, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz – Le siedzibą w Raszynie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 28 maja 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sukienki młodzieżowej jeansowej LITI COLLECTION, 300WDTH-2A (kod EAN 2010000875377), (dalej jako: „sukienka”) wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Katarzynę Banderowicz - Le, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz - Le siedzibą w Raszynie.

Kwestionowany produkt to sukienka z krótkim rękawem, z kieszeniami na bokach, zapinana z tyłu na zamek. Sukienka w pasie ściągnięta jest na sznurek. Do sukienki dołączono tekturową etykietę na której umieszczono m.in. następujące informacje: „Girl’s Collection Szachownica sukienka młodzieżowa 300WDTH-2A kod EAN 2010000875377, prac zgodnie z instrukcją, dystrybutor: Joart S.A. ul. Staszica 11a 59-700 Bolesławiec, www.szachownica.com.pl, cena 29.99 pln”. Na wszywkach znajdujących się wewnątrz sukienki podano m.in.: „LiTi collection, size: 128, 65% cotton, 27% poliester, 8% spandex, R-209102, przepis konserwacji podany w formie piktogramów i słownie, m. in.: prac w temperaturze 40°, nie chlorować, suszyć na wisząco, nie czyścić chemicznie, temperatura prasowania 110°C, K&T Katecollection®”.

Sukienka przeznaczona jest dla małych dzieci. Zgodnie z pkt 2.1 normy norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* (dalej jako: „norma”) dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy) co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie.

W toku kontroli nr WNB.8361.58.2019 inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Zachodniopomorski WIIH”) poddali sukienkę ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2013 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy. W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH stwierdzili, że sukienka może stwarzać zagrożenia dla użytkowników z uwagi na zastosowanie niezaryglowanego w pasie sznurka ściągającego, co

jest niezgodne z pkt 3.1.3 normy, zgodnie z którym jeżeli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, np. przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków. Zastosowane w sukience rozwiązania konstrukcyjne naruszają również wymagania pkt 3.4.1 normy z uwagi na długość sznurków ściągających o swobodnych końcach których długość wynosi 27,5 cm każdy (zgodnie z pkt. 3.4.1 normy odzież noszona od pasa w dół bez ramiączek, szelek lub rękawów, taka jak spodnie, szorty, spódnice, majtki, dół bikini nie powinna posiadać sznurków ściągających o swobodnych końcach dłuższych niż 20 cm każdy, gdy odzież jest w naturalnym stanie relaksacji) oraz pkt 3.1.1 z uwagi na zastosowanie wolnych końców sznurka ściągającego niezabezpieczonego przed strzępieniem (w świetle pkt 3.1.1 normy wolne końce sznurków ściągających, sznurów funkcyjnych i pasków wiązanych lub szarf nie powinny mieć supłów ani trójwymiarowych ozdób i powinny być zabezpieczone przez strzępieniem, na przykład, przez zgrzanie termiczne lub zaryglowanie, końce mogą być podwójne lub zawinięte, pod warunkiem, że nie będą stwarzały ryzyka zaczepienia, supły i trójwymiarowe ozdoby wzdłuż swobodnych końców są niedozwolone).

Prezes UOKiK, mając na względzie ww. nieprawidłowości podzielił opinię Zachodniopomorskiego WIIH i uznał, że sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), pismem z 5 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Katarzynę Banderowicz – Le, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz – Le siedzibą w Raszynie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnie otrzymanych skarg lub reklamacji dotyczących produktów ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkty, powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

W odpowiedzi, pismem z 10 stycznia 2020 r. strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK o wydłużenie terminu na przekazanie dowodów. Ponadto oświadczyła, iż podana na

fakturze VAT No. 1084 z 27 lutego 2018 r. ilość sukienek (13 808 sztuk) zakupionych od estońskiego dostawcy obejmuje łącznie kilka modeli sukienek, zarówno damskich, jak i młodzieżowych. Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że kwestionowany model sukienki dziecięcej ze sznurkami został sprzedany wyłącznemu dystrybutorowi, tj. przedsiębiorcy JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu, w ilości 396 sztuk i obejmował rozmiar od 122 cm do 154 cm, a ich „*liczba w rozmiarze do 134 cm nie przekroczyła 200 szt.*”. Strona postępowania wskazała, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji związanych z sukienką oraz że nie posiada produktów na stanie magazynowym. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała, że zwróciła się do wyłącznego dystrybutora w celu ustalenia czy posiada on kwestionowane sukienki na stanie magazynowym. Na dowód ww. działań strona postępowania przekazała fakturę zakupu, fakturę sprzedaży, zamówienie złożone przez wyłącznego dystrybutora oraz potwierdzenie dostawy sukienki.

Pismem z 16 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przedłużeniu terminu na przekazanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sukienkę.

Pismem, które wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 3 lutego 2020 r., strona postępowania poinformowała, że zaproponowała wyłącznemu dystrybutorowi odebranie i zmodyfikowanie sukienki oraz dodatkowo zwróciła się z zapytaniem o możliwość zamieszczenia na jego stronie internetowej ogłoszenia o zagrożeniach stwarzanych przez sukienkę oraz poinformowania konsumentów o możliwości jej zwrotu w celu naprawy. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała odpowiedź od wyłącznego dystrybutora, że nie wyraża on zgody na zamieszczenie na swojej stronie internetowej ostrzeżenia dla konsumentów. Dodatkowo wyłączny dystrybutor poinformował, iż nie posiada kwestionowanego produktu na stanie magazynowym oraz nie zgłoszono żadnej reklamacji na produkt. Jednocześnie strona postępowania zadeklarowała gotowość podjęcia działań w przypadku zwrotu kwestionowanego produktu. Na dowód podjętych działań strona postępowania przekazała materiał dowodowy: specyfikację dostawy oraz korespondencje z wyłącznym dystrybutorem.

Pismem z 30 marca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zwrócił się do jej wyłącznego dystrybutora o opublikowanie ostrzeżenia o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa i możliwości zwrotu sukienki na jego stronie internetowej i w sklepach stacjonarnych. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że w przypadku zwrotu sukienki przez indywidualnych odbiorców w odpowiedzi na akcję informacyjną przeprowadzoną przez wyłącznego dystrybutora, kwestionowane produkty

zostaną jej przekazane w celu usunięcia nieprawidłowości. Dodatkowo Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie oświadczenia, w który zobowiąże się do niewprowadzania kwestionowanego modelu sukienki w przyszłości.

Pismem z 30 marca 2020 r. Prezes UOKiK zwrócił się do wyłącznego dystrybutora strony postępowania o zamieszczenie na jego stronie internetowej oraz w sklepach stacjonarnych przez okres co najmniej 14 dni ostrzeżenia dla konsumentów o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa i możliwości zwrotu sukienki. Ponadto organ nadzoru wezwał wyłącznego dystrybutora do przekazania informacji, ile sztuk nabył kwestionowanej sukienki w rozmiarze do 134 cm od strony postępowania.

W dniu 29 kwietnia 2020 r. pismo Prezesa UOKiK z dnia 30 marca 2020 r. w którym organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że zwrócił się do jej wyłącznego dystrybutora o zamieszczenie ostrzeżenia dla konsumentów na jego stronie internetowej zostało zwrócone do organu nadzoru z adnotacją „Zwrot nie podjęto w terminie”.

Pismem, które wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 6 maja 2020 r., wyłączny dystrybutor poinformował o zamieszczeniu na swojej stronie internetowej ogłoszenia o zagrożeniach stwarzanych przez sukienkę na okres 30 dni. W tym samym piśmie wyłączny dystrybutor poinformował, że nie otrzymał zwrotów kwestionowanego produktu od konsumentów oraz nie było żadnej reklamacji na sukienkę. Na dowód ww. działań wyłączny dystrybutor przekazał faktury zakupu oraz skan ogłoszenia ze strony internetowej.

Pismem z 19 maja 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał ją do przekazania oświadczenia, w którym zobowiąże się do niewprowadzania ww. modelu sukienki w przyszłości.

Pismem z 5 czerwca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenie, w którym zobowiązała się do niewprowadzania kwestionowanego modelu sukienki w przyszłości.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Katarzyna Banderowicz – Le, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz – Le siedzibą w Raszynie wprowadziła sukienkę młodzieżową jeansową LITI COLLECTION, 300WIDTH-2A (kod EAN 2010000875377) na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego

w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Wprawdzie strona postępowania zakupiła produkt od estońskiego przedsiębiorcy, niemniej jednak Prezes UOKiK uznał, iż pełni ona rolę producenta sukienki z uwagi na oznakowanie produktu znakiem towarowym zarejestrowanym przez stronę postępowania w Urzędzie Patentowym RP: „K&T Katecollection®”.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Jako że norma PN-EN 14682:2015-02 *„Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja”* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienki z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Z przeprowadzonych badań organoleptycznych wynika, że sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (małych dzieci) z uwagi na zastosowanie niezaryglowanego w pasie sznurka ściągającego, co jest niezgodne z pkt 3.1.3 normy. Zastosowane w sukience rozwiązania konstrukcyjne naruszają również wymagania:

-pkt 3.4.1 normy, z uwagi na długość sznurków ściągających o swobodnych końcach których długość wynosi 27,5 cm każdy oraz

pkt 3.1.1 z uwagi na zastosowanie wolnych końców sznurka ściągającego niezabezpieczonego przed strzępieniem

Powyższe nieprawidłowości mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Podczas typowego zachowania i aktywności dzieci w czasie zabawy na placu zabaw może dojść

do zaczepienia sznurka podczas zjazdu na ślizgawce, zabawy na karuzeli lub innych konstrukcjach na palcu zabaw, jeździe na rowerze lub pociągnięcia za końce sznurka przez inne dziecko, co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, których skutkiem mogą być powstania urazów oraz złamania kończyn.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezesa UOKiK podzielił opinię inspektorów Zachodniopomorskiego WIIH i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w lutym 2018 r. strona postępowania wprowadziła na rynek jednorazowo 396 sukienek w rozmiarze od 122 cm do 154 cm, sprzedając je wyłącznemu dystrybutorowi. Strona postępowania zadeklarowała, że sukienek przeznaczonych dla małych dzieci (tj. w rozmiarze do 134 cm) było około 200 sztuk, co organ nadzoru uznał za wiarygodne. W toku postępowania strona postępowania podjęła działania mające na celu eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki, które polegały na przekazaniu oświadczenia od wyłącznego dystrybutora produktu o nieposiadaniu produktu w ofercie handlowej oraz zamieszczeniu przez niego ostrzeżenia dla konsumentów o możliwości zwrotu sukienki w celu jej naprawy. Strona postępowania przekazała oświadczenie w którym zobowiązała się do niewprowadzania kwestionowanego modelu sukienki w przyszłości. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. faktura zakupu, oświadczenia dystrybutora o nieposiadaniu sukienki na stanie magazynowym, faktury sprzedaży, zamówienie złożone przez wyłącznego dystrybutora, potwierdzenie dostawy sukienki, specyfikację dostawy, korespondencja z wyłącznym dystrybutorem oraz skan ogłoszenia ze strony internetowej, oświadczenie strony postępowania

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienkę będącą przedmiotem niniejszego postępowania, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary

pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość sukienek wprowadzonych na rynek (tj. ok.200 sztuk) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, brak było skarg lub reklamacji konsumenckich dotyczących sukienki, a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonanym naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełnione zostały przewidziane w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Katarzynę Banderowicz – Le, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą K&T Katarzyna Banderowicz – Le siedzibą w Raszynie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o

ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak
/podpisano elektronicznie/